

opusdei.org

Komentář k evangelium: Ty jsi Petr

Evangelium a komentář ke slavnosti svatých Petra a Pavla. Po Ježíši a Panně Marii zaujímá Svatý otec čestné místo v naší náklonnosti, úctě a modlitbě.

28.06.2025

Evangelium (Mt 16, 13-19)

Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za

Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože to ti nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“

Komentář

Během jedné z dlouhých cest s učedníky se jich Ježíš zeptal, co si o něm lidé myslí. Poté, co získal několik odpovědí, se Mistr s velkou pedagogickou zdatností zeptal na jejich názor. Petr odpovídá: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha“ (v. 16). Toto svědectví o Mistrově totožnosti také

odhalilo boží plány se Šimonovou identitou a posláním: „Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev...“ a „tobě dám klíče od nebeského království...“ (v. 18-19). (v. 18-19).

Ve starověku se velmi běžně využívalo tvrdosti a stability živé skály, aby se na ní postavila zeď pevnosti, čímž se spojilo dílo přírody s dílem architektury. Starověká města byla obehnána hradbami a měla brány, které se daly otevírat nebo zavírat klíči. Mít v rukou klíče od města tedy znamenalo mít moc rozhodovat o tom, kdo a kdy může vstoupit. Proto znakem vzdání se města nebo hradu bylo obvykle předání jejich klíčů.

Petr s velkým pohnutím naslouchal Mesiáši, který mu slavnostně oznámil, že on bude tou živou skálou, na níž Ježíš vybuduje svou církev, a že navíc bude mít moc klíčů

od Království, aby rozhodl, koho vpustí dovnitř a komu zabrání vstoupit, a tím ovlivní osudy země i samotného nebe.

Tato epizoda a místo, kde se odehrála, zůstaly vryty do paměti apoštolů a předány v evangeliích. Z Pánovy vůle měl být Petr hlavou Dvanácti i církve, prvkem jednoty a platnosti pro všechny. A apoštolové, včetně těch, kteří znali Ježíše ještě před Petrem, možná i těch, kteří v lidských očích mohli mít větší dispozice nebo schopnosti k takovému úkolu, přijali Mistrovu vůli s úctou a respektem, stejně jako každý přijal jakýkoli jiný mandát.

Později, během Ježíšova utrpení, podstoupí Petr, když zapře Ježíše, zkoušku svého prvenství. Po zmrtvýchvstání se však Petrova role stala nepopíratelnou a uznávanou křesťany, kteří s Petrem bděli na modlitbách (Sk 12). Proto máme my

křesťané láskyplnou povinností se za papeže, Petrova nástupce, hodně modlit a respektovat jeho působení ve vedení církve, stejně jako apoštolové respektovali Šimonův primát. V této souvislosti svatý Josemaría poznamenal: „Tvá největší láska, oddanost, poslušnost i úcta musí platit také Kristovu zástupci na zemi, Svatému otci. My katolíci si musíme uvědomit, že Svatý otec následuje v hierarchii lásky a autority po Bohu a naší Matce, nejsvětější Panně Marii.“[1].

Skutky apoštolů vyprávějí, že Bůh si za apoštola vyvolil mladého farizeje z Benjamínova kmene: Saula z Tarsu, pronásledovatele křesťanů. Díky Štěpánově modlitbě (srov. Sk 7,58) a Barnabášově laskavosti (srov. Sk 9,23) byl Pavel přijat do církve; byl to člověk, který za života nepoznal Ježíše a nenáviděl ty, kdo ho následovali. Ale i apoštolové dokázali v Saulovi pokorně rozpoznat

překvapivé Boží záměry a přijali ho za apoštola, jim rovným, protože i on uviděl Zmrtvýchvstalého a byl poslán, aby ho hlásal všem národům.

Životy těchto dvou velkých apoštolů nás učí, že navzdory našim omezením i omezením druhých umí Bůh uskutečnit své plány lásky a že jeho milost v našich srdcích vždy působí. To, co Bůh žádá, když chce, abychom přinášeli ovoce, je být jako církvev na počátku: vytrvalí a sjednocení v modlitbě s Marií, Ježíšovou Matkou (srov. Sk 1,12).

Pablo M. Edo

[1] Svatý Josemaría, Výheň, č. 135.

Pablo Edo

komentar-k-evangeliju-ty-ysi-petr/
(03.04.2026)